

- stwierdzenie, że skarga wniesiona w sprawie T-300/02 jest dopuszczalna i przekazanie sprawy Sądowi Pierwszej Instancji celem jej rozpoznania co do istoty zgodnie z art. 61 statutu Trybunału Sprawiedliwości;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w obydwu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojego żądania wnosząca odwołanie podnosi, na podstawie art. 230 akapit czwarty WE i stosownego orzecznictwa wspólnotowego, tylko jeden zarzut oparty na wypaczeniu informacji zawartych w aktach sprawy oraz na błędzie w zakresie wniosków prawnych, jakie Sąd sformułował na podstawie nieprawidłowych ustaleń zawartych w wyroku. Iride uważa w szczególności, że Sąd całkowicie wypaczył informacje, które spółka ta przekazała do oceny Sądu, aby potwierdzić kwalifikację AMGA jako rzeczywistego beneficjenta indywidualnej pomocy przyznanej na podstawie spornego systemu, której odzyskanie zostało nakazane przez Komisję. Z uwagi na wypaczenie informacji zawartych w aktach sprawy Sąd sformułował błędny wniosek prawny, że sporna decyzja nie dotyczy tej spółki indywidualnie, w związku z czym wniesiona przez nią skarga jest niedopuszczalna.

(¹) Decyzja Komisji 2003/193/WE z dnia 5 czerwca 2002 r. w sprawie pomocy państwa w formie zwolnień podatkowych i pożyczek na preferencyjnych warunkach przyznanych przez Włochy na rzecz przedsiębiorstw użyteczności publicznej z przewagą kapitału publicznego (Dz.U. 2003, L 77, s. 21).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Meiningen (Niemcy) w dniu 24 sierpnia 2009 r. — Frank Scheffler przeciwko Landkreis Wartburgkreis

(Sprawa C-334/09)

(2009/C 267/73)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Meiningen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Frank Scheffler

Strona pozwana: Landkreis Wartburgkreis

Pytanie prejudycjalne

Czy zgodnie z art. 1 ust. 2 oraz art. 8 ust. 2 i ust. 4 dyrektywy 91/439/EWG (¹) państwo członkowskie ma prawo skorzystać z uprawnienia przysługującego mu na podstawie art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/439/EWG do stosowania wobec posiadacza prawa jazdy wydanego przez inne państwo członkowskie własnych przepisów krajowych w zakresie ograniczania, zawieszania, cofania lub unieważniania uprawnień do kierowania pojazdami w związku z opinią w przedmiocie zdolności do kierowania pojazdami przedłożoną przez posiadacza prawa jazdy wydanego przez inne państwo członkowskie, gdy opinia ta została wprawdzie sporządzona po wydaniu prawa jazdy i ponadto opiera się na badaniu zainteresowanego przeprowadzonym po tej dacie, jednak odnosi się do okoliczności powstałych przed wydaniem prawa jazdy?

(¹) Dyrektywa Rady z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie praw jazdy (91/439/EWG); Dz.U. L 237, s. 1

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (ósma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 11 czerwca 2009 r. w sprawie T-309/02 Acegas przeciwko Komisji, wniesione w dniu 21 sierpnia 2009 r. przez Acegas-APS SpA, dawniej Acqua, Elettricità, Gas e servizi SpA (Acegas)

(Sprawa C-341/09 P)

(2009/C 267/74)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Acegas-APS SpA, dawniej Acqua, Elettricità, Gas e servizi SpA (Acegas) (przedstawiciele: F. Ferletic i F. Spitaleri, avvocati, L. Daniele, profesor)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie T-309/02 ACEGAS APS przeciwko Komisji i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania co do istoty do Sądu Pierwszej Instancji.
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania odwoławczego i pozostawienie decyzji o kosztach poniesionych w pierwszej instancji do rozstrzygnięcia w wyroku kończącym postępowanie w sprawie.

W przypadku, gdyby Trybunał Sprawiedliwości uznał, że stan postępowania pozwala na wydanie orzeczenia co do istoty sporu:

- Stwierdzenie nieważności w całości decyzji Komisji 2003/193/WE ⁽¹⁾ z dnia 5 czerwca 2002 r. w sprawie pomocy państwa w formie zwolnień podatkowych i pożytków na preferencyjnych warunkach przyznanych przez Włochy na rzecz przedsiębiorstw użyteczności publicznej z przewagą kapitału publicznego.
- Ewentualnie, stwierdzenie nieważności art. 3 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim nakazuje on Republice Włoskiej odzyskanie przyznanej pomocy od beneficjentów.
- Obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania odwoławczego, a także kosztami postępowania w pierwszej instancji w niniejszej sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy: naruszenie art. 230 akapit czwarty WE — orzeczenie, że decyzja nie dotyczy ACEGAS-APS indywidualnie, w oparciu o błędne lub nieistotne elementy stanu faktycznego.

ACEGAS-APS wskazuje, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości legitymacja do wniesienia skargi na decyzje Komisji dotyczące systemów pomocy zależy od spełnienia dwóch wymogów: skarżąca musi być faktycznym beneficjentem pomocy udzielonej zgodnie z systemem będącym przedmiotem decyzji; decyzja musi zawierać nakaz odzyskania pomocy. ACEGAS-APS utrzymuje, że w niniejszym przypadku spełnione zostały obydwie wskazane przesłanki. W związku z tym Sąd Pierwszej Instancji popełnił błąd orzekając niedopuszczalność skargi, odwołując się do późniejszych okoliczności faktycznych, błędnych, nieistotnych i w odniesieniu do których Sąd nie jest właściwy.

Zarzut drugi: naruszenie art. 230 akapit czwarty WE — błędne uwzględnienie, w celu oceny, czy decyzja dotyczy skarżącej indywidualnie, elementów i okoliczności późniejszych w stosunku do dnia wydania decyzji.

ACEGAS-APS uważa, że przesłanki legitymacji procesowej czynnej powinny istnieć w chwili wydania zaskarżonej decyzji. Dlatego też Sąd Pierwszej Instancji popełnił błąd stwierdzając, że ACEGAS-APS nie miała indywidualnego interesu we wniesieniu skargi, opierając się przy tym na późniejszych okolicznościach faktycznych związanych z postępowaniem wszczętym przez właściwe organy włoskie w celu odzyskania udzielonej w sposób domniemany pomocy.

Zarzut trzeci: naruszenie prawa do obrony skarżącej — uchybienia proceduralne w postępowaniu przed Sądem Pierwszej Instancji naruszające interesy skarżącej — wypaczenie dowodów — niewystarczające i wewnętrznie sprzeczne uzasadnienie.

W toku postępowania w pierwszej instancji Sąd Pierwszej Instancji kierował pytania na piśmie odpowiednio do ACEGAS-APS i do Republiki Włoskiej, w których prosił o

podanie kwoty domniemanej pomocy otrzymanej przez skarżącą. Zadając te pytania Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo do obrony ACEGAS-APS. Ponadto Sąd pierwszej Instancji wypaczył treść odpowiedzi, które potwierdzały fakt, że skarżąca była „faktycznym beneficjentem” systemu zwolnień od podatku od osób prawnych, zaskarżonego przez Komisję.

⁽¹⁾ Dz.U. 2003, L 77, s. 21.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (ósma izba) wydanego w dniu 11 czerwca 2009 r. w sprawie T-151/08 Guedes — Indústria e Comércio przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Consorci de l'Espai Rural de Gallecs, wniesione w dniu 26 sierpnia 2009 r. przez Victor Guedes — Indústria e Comércio, SA

(Sprawa C-342/09 P)

(2009/C 267/75)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Victor Guedes — Indústria e Comércio, SA (przedstawiciel: B. Braga da Cruz, advogado)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Consorci de l'Espai Rural de Gallecs

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie T-151/08 (sprawy związane: decyzja Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 16 stycznia 2008 r. wydana w sprawie R 986/2007-2; decyzja Wydziału Znaków Towarowych Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego dotycząca postępowania w sprawie sprzeciwu nr B 828634) zgodnie w szczególności z odpowiednimi przepisami prawa wspólnotowego;
- odmowa dokonania rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 3 710 597 dla towarów z klas 29 i 31;
- obciążenie drugiej strony kosztami postępowania.